EUROOPA KESKPANK

EUROSÜSTEEM

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

5. detsember 2011,

esinduse ja kvoodimaksete kohta Rahvusvahelises Valuutafondis

(CON/2011/97)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

22. novembril 2011 sai Euroopa Keskpank (EKP) Riigikogu taotluse avaldada arvamust seoses seaduseelnõuga, millega muudetakse Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) liikmeks olekuga seotud õigusakte[1] (edaspidi seaduseelnõu).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5 ning 29. juuni 1998. aasta otsuse 98/415/EÜ (riikide ametiasutuste konsulteerimise kohta Euroopa Keskpangaga seoses õigusaktide eelnõudega)[2] artikli 2 lõike 1 kolmandal taandel, kuna seaduseelnõu käsitleb Eesti Panka. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Seaduseelnõu eesmärk

Seaduseelnõu reguleerib Eesti Panga rolli seoses Eesti Vabariigi IMFi liikmelisusega. Eesti Pank osales seaduseelnõu koostamises ja nõustub IMFiga seotud õiguste ja kohustuste ülekandmisega Vabariigi Valitsuselt Eesti Pangale. Seaduseelnõu kohaselt esindab Eesti Vabariiki IMFis Eesti Pank ning Eesti Pank maksab sisse IMFi kvoodi ja edasised IMFi kvoodi suurendamised.

2. Üldised märkused

2.1 Esindatuse osas märgib EKP, et Eesti Pangale antakse seaduseelnõuga pädevus esindada Eesti Vabariiki IMFis kooskõlastatult Rahandusministeeriumiga ning muudes rahvusvahelistes organisatsioonides Vabariigi Valitsuse volitusel. Tulenevalt Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artiklitest 23 ja 31.1 võivad riikide keskpangad luua suhteid rahvusvaheliste organisatsioonidega ja teostada tehinguid, et täita oma kohustusi nende rahvusvaheliste organisatsioonide ees.

1 Eesti Vabariigi poolt rahvusvaheliste organisatsioonide liikmeks olemisega seotud varaliste kohustuste võtmise ja täitmise seadus (RT I 2002, 11, 58), Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus „Nõusoleku andmise kohta Eesti Vabariigi astumiseks Rahvusvahelise Valuutafondi, Rahvusvahelise Rekonstrueerimis- ja Arengupanga ning nende juurde kuuluvate organisatsioonide liikmeks" (RT 1992, 18, 258; RT I 2002, 11, 58) ja Eesti Panga seadus (RT I 1993, 28, 498).

2 ELT L 189, 3.7.1998, lk 42.

2.2 Finantskohustuse osas annab seaduseelnõu õigusliku aluse Eesti Pangale IMFi põhikirja artikli V ja Rahvusvahelise Rekonstrueerimis- ja Arengupanga (IBRD) põhikirja artikli III lõike 2 alusel tegutsemiseks ning osutatud põhikirjades sätestatud tehingute ja toimingute teostamiseks Eesti Vabariigi nimel. Seega teeb Eesti Vabariigi IMFi liikmelisusega seotud sissemakse ja samuti edasistest kvoodisuurendustest tulenevad sissemaksed Eesti Pank. EKP märgib, et nõusoleku edasisteks kvoodisuurendusteks annab Riigikogu.

2.3 Mitmetes EKP arvamustes[3] on märgitud, et riigi keskpanga poolt täidetavad ülesanded peavad vastama lepingu artiklis 123 ja 13. detsembri 1993. aasta määruses (EÜ) nr 3603/93 (asutamislepingu artiklis 104 ja artikli 104b lõikes 1 nimetatud keeldude kohaldamiseks vajalike määratluste täpsustamise kohta)[4] sätestatud keskpanga rahastamiskeelule. Määruse (EÜ) nr 3603/93 artikli 7 kohaselt ei loeta avaliku sektori IMFiga seotud kohustuste rahastamist riikide keskpankade poolt laenuvõimaluseks lepingu artikli 123 tähenduses. Määruse 3603/93 põhjendus 14 selgitab selle erandi põhjusi ning kinnitab, et riikide keskpankadel on kohane lubada finantseerida avaliku sektori kohustusi IMFi ees, kuna selle tulemusena tekkivatel nõuetel on kõik reservvarale omased tunnused. Seetõttu märgib EKP, et Eesti Panga poolt võetavad kohustused seoses Eesti Vabariigi IMFi liikmelisusega vastavad määruse (EÜ) nr 3603/93 artiklile 7 ja ei riku keskpanga rahastamiskeeldu.

Käesolev arvamus avaldatakse EKP veebilehel.

Frankfurt Maini ääres, 5. detsember 2011

[alla kirjutanud]

EKP president

Mario DRAGHI

3 Vt äsjaseid EKP arvamusi CON/2011/68 ja CON/2011/89. Kõik arvamused on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

4 ELT L 332, 31.12.1993, lk 1.